

Személyi edző a fiatal főnöknek

„Nézz mélyen a hallgatóság
Szemébe!” „Képtelen vagyok.
Félek a világoskék színtől.”
„Senki sem visel kéket a cégnél.”
„És kiráz a hideg a lappangó pókoktól.”
„Csak képzelődsz. Arra gondolj,
Mekkora fenegyerek vagy,
Szemben a gyámoltalan tömeggel.”

„Szemben a tömeggel?
Összezsugorodik a szerszámom
A megilletődöttségtől.”
„Persze, mindenki porszemnek érzi magát
A rideg mindenségben.
Ez a normális.
Más konkrétan a bohócoktól retteg,
Vagy fulladástól fél.”
„De én... Hogyan magyarázzam?”

„Felsőbb erők fogságában
Lesz bajod elég.
Fiam, ha pirulsz a te néped közelében,
Nem leszel államférfi, se művész,
Legföljebb sportdiplomata,
És az neked kevés, igaz?”
„Izgulok. Ott lesznek a többiek.”
„Majd kinövöd, ha nagyra hivatott vagy.
Caesar fél a rivális császárocskáktól?
És a nőktől?” „A nőktől, érdekes, nem.”
„Látom, kíváncsiságod heveny.
Maradt még valami?”

„Rendmániás vagyok. Utálatos dolog, tudom.”
„Egy rendmániás revolverhős, ez igen!
Ó, szóval te képes volnál
A szupermarketben is rendet rakni a polcon?
Úristen, a másét? Mások után?”

Úgy értem, ha járnál szupermarketbe.”
„A szimmetriáért mindent, így igaz.”

„Mindezt felejtsd el.
Tanulj összekócolódn.
Tanulj meg veszíteni,
Ne csak egy selyemkendőt vagy egy töltőtollat,
Hanem időnként járművet és elveket.
Tanulj meg instruálni,
Mint kiképző őrmester az újoncot,
Mint felnőttfilm a szexmunkást.”
„De ha egyszer nem megy?!”
„Maradsz kiscsőzők
A homokozó hatókörében.”

„Rajtad kívül nem bízom senkiben.”
„Ó, egy vasember csodás módon így is
Képes működtetni a networköt.”
„Hogyan?” „Például játszd ki
Egymás ellen civakodó
Osztályvezetőidet, lecsapolva
Az így keletkező energiát.”
„Hm, hm. Ez jó.”

„Foszd meg forrásaitól az ellenséget.”
„Hm. Úgy majd az is megutál,
Aki eddig nem volt ellenség.”
„Dehogyan, tisztelnek majd.
Hatalomtechnikusként istenítenek.
Nézz a szemembe. Ez az!”

„Fölfelé akkor sem tudok nézni.”
„Jó, akkor számodra ellenjavallott Sanghaj,
És túl magas a menny.
Szedd össze magad.”
„Reménytelen.”

A déli falvak

*A déli falvak vesztesek
És elhasználtak.
A part ember szaggatta gyep.
Kukoricaföld. És nulla távlat.*

*Sétányaiknak vége szakad,
És csakis foltokban szépek;
Északnál jobban alszanak,
Hisz kevesebb élet –*

*Alacsonyabb löszfal, kevesebb jacht,
Ravaszabb éttermek, kurtább evezők.
Rövidebb móló, kisebb volumenű vircsaft.
Több szűnyog. Vállalati üdülők.*

*Abba a szűk hétbe szeretnék
Belezsúfolni a mindenséget,
A nyári holmit, ötven évük gerjedelmét,
S a cimboraságot: a lényeg, a lényeg!*

*Nézni a kámpicsorodó eget.
Nyugágy, centire mások társasjátékától.
A terasz fölött ott rezeg
A kánikula, de már kartácsos a zápor.*

*Lapos fűvenyére ugyanannak a tónak
Mindenből kisebb jutott.
A déli falvak szívbemarkolóak,
Némán bámulva északot.*